

Становище

от

доц. Д-р.Тодор Ламбов

доцент в катедра “Скулптура” при ФИИ към ВТУ “св. св. Кирил и Методий”

По конкурс за доцент в научно направление 8.2 Изобразително изкуство / рисуване/, катедра “Рисуване” към НХА , София, обявен в “Държавен вестник” от 19. 02. 2021г.

**Кандидат : гл. ас. д-р Симеон Димитров Симеонов с
хабилитационен труд “ Съотношения рисунка-релеф-кръгла
скулптура”**

Предоставените от кандидата документация и материали отговарят на изискванията по конкурса. С четирите си самостоятелни изложби, десетките си участия в конкурси и общи изложби, статиите, рецензиите и други публикации към тях той покрива напълно изискуемите от закона за развитието на академичния състав минимални наукометрични показатели. Симеон Симеонов е ярък представител на съвременното българско изкуство. Неговото творчество беше забелязано още по времето на следването му в НХА. Част от дипломната му работа беше представена на годишната изложба-конкурс за пребиваване в ателиетата на Site internationale des Arts, където спечели като млад автор.Търсенията на Симен Симеонов са разнообразни, неговият интерес се простира от фигуративното, изследвайки гранични, екзистенциални състояния, през абстракцията, до концептуални прояви и site specific намеси. Симеон Симеонов има смелостта да направи в общата изложба на секция “Скулптура” през 2002 работа, заемаща площта на цялата зала, независимо от десетките други участници в изложбата, като намесата му бе толкова дискретна, че не пречеше на останалите произведения и въпреки това беше впечатляваща. Залата бе осеяна с малки перли, балончета пълни с прозрачна течност, най-вероятно вода. Работа - еталон за пестеливост, минимализъм и поезия, работа близка до усещането за хайку, въпреки че не си служи със слово. Имаше ли название.....?

Силна като въздействие и намеса в пространството беше и “Срещу архитектурата”, показана в зала “Райко Алексиев” и участвала в престижния конкурс за наградите RUF. Творбата, изработена от тонирана маса каучуков латекс беше нова за българската скулптура. Материалът, макар и познат, в работата на Симеон Симеонов получи ново, различно приложение. Обектът, пълен със сгъстен въздух, контрастираше чрез меките си форми и графитеночерен цвят със стерилната ортогоналност на архитектурната среда. Авторът, чрез монументалната експанзивност на надутата конвексна форма

въздействаше подсъзнателно върху зрителя, събуждайки усещане за надвиснала прастиара опасност, някакъв предчовешки страх, архи страх.

Споменавам тези две прояви на Симеон Симеонов, като две реперни точки в неговото творчество, които са в пряка връзка с неговия хабилитационен труд озаглавен “Съотношения рисунка-релеф-кръгла скулптура”. Както и с описаните в него произведения от цикъла “Геометрични повърхнини”, “Трансформации”, произведенията “Субективно черно”, “Освобождаване на материята” и др.

Хабилитационният труд на Симеон Симеонов разглежда рисунката в два аспекта: като предварително осмисляне на триизмерния проблем (подготовка към изпълнението на кръгла форма или релеф) и като самостоятелно и самодостатъчно произведение. В подкрепа на първото цитира Адолф Хилдебранд и привежда като пример “Портрет на Тр. Л.”, както и студийното изследване към него от условно академична рисунка до барелеф. Симеон Симеонов потвърждава казаното от Огюст Роден: “Le relief est une question de bon dessin”, т.е. “Релефът е въпрос на добра рисунка”. Силуетът е достатъчен. Под добра рисунка разбираме рисунка с чист силует и фасади (профил или фас) и отсъствието на ракурс. Думите на Хилдебранд, цитирани от Симеонов: “Скулптурата несъмнено се е развила от рисунката. Придавайки дълбочина на една рисунка ние правим от нея релеф и този релеф може да се разглежда като оживяване на една повърхност. По същия начин, примитивната кръгла скулптура лесно може да бъде гледана като резултат от рисунки, издълбани в блок” насочват към по-късното фасадно моделиране на Далчев и неговата школа, в чийто широки рамки влизат Крум Дамянов и учениците му, сред които е и Симеон Симеонов.

Работите от серията *Биологични повърхнини* изследват връзките между линията на рисунката, цвета като активен фон, пластика на релефа и влиянието на светлината върху тях. Изследва се въздействието на контрастите между светлина и сянка, цвят и обем, геометрична и биоморфна форма. Разпадането на структурата чрез експандирането на част от нея е сред основните проблеми изследвани от кандидата. В чист вид това е показано в работата “Трансформация” от 2017 година. Серията рисунки от III до VI, изпълнени в класическата техника графит върху хартия, с размери 50/70 показват движението от идеята до реализацията. Освен в “Трансформация”, подобна проблематика откриваме и в други негови произведения. В работата “Срещу архитектурата” промяната на структурата е двустранна, един път функцията на преминаване е ограничена, което провокира посетителите, втори път експандирането в самия обект е доведено до крайност, което води до спукване на латекса и унищожаването му. Изложбата завършва с пърформанс.

Работата озаглавена “3,5,8”, показана в кураторската изложба “Без дистанция”, както и предварителните рисунки към нея ни показват изследванията, които авторът прави, поставяйки човека в крайни, гранични състояния. В цялото си творчество авторът показва стремеж към екзистенциалното, същностното. В “3,5,8” той съчетава биоморфното с чистата геометрия, като противопоставя крехкостта на биологичната материя и

стерилната чистота на куба, от отвора на който, като в кошмар безмълвен вик разцепва пространството.

Завидна е свободата, с която Симеон Симеонов съчетава различните материали: смоли, полиестер, полиуретан, каучуков латекс, различни пигменти, добавяни в масите, бои и др. От казаното по-горе можем да направим изводи за приносите, както от изкуството на Симеон Симеонов, така и на неговия хабилитационен труд.

Приноси:

1. Творчеството на Симеон Симеонов е важна част от съвременното българско визуално изкуство.
2. Изследванията върху рисунката и връзката и със създаването на триизмерните обекти, рисунка в пространството и пространствена рисунка.
3. Използването на нови, нетрадиционни за българската скулптура материали и съчетаването им.
4. Съчетаването на класическа по форма експонация на обект с пърфорнанс завършващ с унищожаването на обекта.

Заклучение:

Предвид достойнствата на хабилитационния труд, както и значимото като същност и количество творчество, дългогодишната ползотворна работа като преподавател и главен асистент в катедра “Рисуване” на НХА категорично давам положителна оценка и предлагам на научното жури да присъди на гл. ас. д-р. Симеон Димитров Симеонов академична длъжност “доцент” в научна област 8. Изкуства , професионално направление 8.2 Изобразително изкуство

29. 11. 2021

доц. д-р. Годор Ламбов

София

.....